

TRGOVSKI LIST

Časopis za trgovino, industrijo in obrt.

Letna naročnina za Jugoslavijo: celoletno 180 Din, za 1/2 leta 90 Din, za 1/4 leta 45 Din, mesečno 15 Din; za inozemstvo: 210 Din. — Plača in toži se v Ljubljani. Uredništvo in upravljalništvo je v Ljubljani v Gregorčičevi ulici št. 23. — Dopisi se ne vračajo. — Račun pri pošti hranilnici v Ljubljani št. 11.953. — Telefon št. 30-69.

Leto XV.

V Ljubljani, v četrtek, 15. septembra 1932.

Štev. 106.

Zadružna trgovina s privilegiji

Nikakor nismo pričakovali, da bi bili voditelji Nabavljalne zadruge drž. nameščencev v Mariboru navdušeni nad govorom predsednika mariborskega gremija g. Weixla, ko je ta na velikem trgovskem shodu v Mariboru nastopil proti onim zadrugam, ki so postale že čisto navadne trgovine. Če pa nismo pričakovali od te strani odobravanja, pa tudi nismo mislili, da bi doživeli tako neobjektiven in netočen odgovor. Razumemo, da mora načelstvo Nabavljalne zadruge braniti poslovanje svoje zadruge, od načelstva zadruge državnih nameščencev pa smo smeli pričakovati tudi razumevanje za pravične zahteve trgovcev. Kajti če kdo, potem mora razumeti državni nameščenec zahtevo, da morajo biti državne dajatve za vse enake. Saj je ta princip ustavno-pravno uveljavljen. Samo to in nič drugega pa je vedno bila in ostane zahteva trgovcev.

Kajti nikdar niso bili trgovci proti zadrugam, ki so ostale zveste svojemu osnovnemu namenu, da namreč s skupnimi in složnimi delomi izvedejo to, kar posameznik s svojo silo ne more doseči. Trgovstvo je vedno cenilo pomen teh zadrug in bilo tudi za to, da se takšne zadruge podpirajo tudi iz javnih sredstev, to se pravi tudi z denarnim davkoplačevalčev, med katerimi zavzemajo naši trgovci najodličnejše mesto.

Ne morejo pa priznati trgovci, da so ostale zveste zadružni misli one zadruge, ki nabavljajo blago, ki si ga more sleherni človek kupiti in za nabavo katerega ni potrebna nobena zadruška. Pa tudi proti tem nepotrebnim zadrugam nimajo trgovci nič, če plačujejo te zadruge, ki so dejansko že trgovine, vse državne dajatve in v isti izmeri ko legalna trgovina. Če raje kupuje blago v »zadrugi«, ko pri trgovcu, na prosto mu in proti temu ne bo protestiral prav noben trgovec. Noben trgovec pa tega trpeti ne more, da bi se mu njegova konkurenčna sposobnost umetno zmanjševala na ta način, da se njegov konkurent oprošča nekaterih dajatev, ki jih legalni trgovec mora plačati.

In takšno stanje danes obstoji, takšno zmanjševanje konkurenčne sposobnosti se vrši in tega ne more nihče utajiti in tudi ne načelstvo mariborske nabavljalne zadruge, pa čeprav se dela, ko da bi bile davčne olajšave, ki jih uživa njih zadruška, bagatela, ki ni vredna pripombe.

Toda te olajšave niso nobena bagatela, temveč prav znaten privilegij, ki bi ga vsaj državni nameščenci lahko priznali in se zanj zahvalili državi.

Tako so gospodje v svojem odgovoru v mariborskem »Večerniku« čisto prezrli par ugodnosti, ki jih uživa njih zadruška. Tako ne omenjajo oprostitev od splošnega davka na poslovni promet, ki ga je oproščena po čl. 159. fin. zakona 1926/1927 in ne omenjajo tudi ugodnosti glede skupnega davka po čl. 14. št. 7. Uredbe o skupnem davku. Po tem členu je zadruška oproščena skupnega davka na blago, ki ga uvozi za potrebe svojih članov.

Čisto po krivici omalovažujejo gospodje oprostitev od pridobitniškega davka. (Taj oprostitev je prav znatna in znaša v Mariboru z dokladami vred približno 25% doseženega čistega dobička. To ni danes prav nobena bagatela, kar posebno dobro ve tisti, ki plačuje pridobitnino.)

Tudi ugodnosti glede skupnega davka niso nobena bagatela, ker imajo nabavljalne zadruge to ugodnost, da mlevski proizvodi iz mlinov nabavljajo zadrugi, odnosno Saveza, ne podlegajo skup. davku, kar pomenja danes znižanje cene moka za 6%, korn. moka pa za 2-4%, kolikor legitimni trgovec nikdar ne zasluži in se mora nasplošno zadovoljiti z dobičkom, ki znaša le neznamenit del te ugodnosti.

Zadružna trgovina pa imajo vsled teh davčnih olajšav tudi to ugodnost, da jim ni treba niti primeroma toliko izdati za re-

klamno, kakor pa morajo redno izdajati legitimni trgovci. Pa še vse polno drugih ugodnosti uživajo nabavljalne trgovine v zadrugi obliki. In proti tem zadruginim trgovinam s privilegiji je trgovec in samo proti tem. Ker je skrajno nepravilno, da bi kdo s temi privilegiji škodoval drugemu. Trgovstvo, ki točno in v redu plačuje vse državne in samoupravne davčnine, ne more in ne bo nikdar razumelo, da se mora njegova vzorna lojalnost honorirati s tem, da se zmanjšuje njegova konkurenčna sposobnost.

Samo v tem pa je spor in samo to je zahteva trgovstva. Vsem enake pravice, vsem tudi enake dolžnosti. Kdor se loti trgovine, je trgovec in zanj veljajo vsi predpisi ko za vsakega drugega trgovca. Kdor pa je drž. nameščenec, ta je drž. nameščenec in ne more biti obremenjen trgovec, kakor ne more biti trgovec drž. nameščenec in naj plačuje še tako visoke davke. S privilegiji pa proč, ker davčne neenakosti ne sme biti, ali pa mora trpeti državni interes.

V tem je ona velika načelna razlika, ki loči legitimno trgovstvo od vodstva nabavljalne zadruge državnih nameščencev, baš v tej načelni in glavni razliki pa ni v odgovoru vodstva zadruge nobene besede. In vendar bi morali baš v tem oziru biti najbolj zgovorni in povedati, zakaj ravno njih privilegij in v čem je ta privilegij koristen za gospodarstvo. Na to osnovno vprašanje pa čujemo le mrtvaški molk.

Zato pa je tem več gostobesednosti za postranska vprašanja in v tem pogledu si

gospodje niso prihranili niti nekaj naivnosti. Pravijo namreč, da je že v tem dokaz, da prodajajo samo članom, ker ima zadruška na svojih vhodih napisano razločno in z velikimi črkami, da prodaja samo članom. Sancta simplicitas, kako magična sila je v tem napisu! Kljub temu napisu pa moramo konstatirati, da se je že ugotovilo, kako je neki član kupoval pri zadruški sladkor za svojega sorodnika, ki je bil slaščičar. Je sicer res, da je zadruška tega člana izključila, toda šele na to, ko je izvedela, da je podana o tem ovadba.

Težko gospodarsko stisko preživljamo in od te stiske je zlasti prizadeto trgovstvo in še posebej legalna trgovina, ki mora napeti vse sile, da sploh vzdrži. V takšni stiski je treba gledati na vsak dinar, v takšni stiski pa trgovstvo že celo ne more trpeti, da se mu na umeten način zmanjšuje konkurenčna sposobnost in s tem tudi njegova pridobitnost. Kljub vsem težavam so trgovci še ohranili svoje obrate v nezmanjšanem obsegu, toda če ne pride do zboljšanja, če se jim bodo delale še ovire, bo to postalo nemogoče in brezspesnost se bo pričela tudi v trgovini.

Takšen je položaj, tako stoji stvar in zato mora trgovstvo, da ohrani sebe in reši gospodarstvo pred novimi težavami, zahtevati za vse enake dolžnosti in enake pravice. Proč s privilegiji je zato zahteva legalne trgovine in ta zahteva ne bo utihnila, dokler jej ne bo v polni meri ustrezeno. In proč s privilegiji tudi za zadružne trgovine, ker tudi za nje mora veljati enaka pravica!

Občni zbor Zveze trgovskih gremijev za Slovenijo v Ljubljani.

XII. redni letni občni zbor Zveze trgovskih gremijev za Slovenijo v Ljubljani

se bo vršil

v nedeljo, dne 18. septembra 1932 ob 9. uri dopoldne v dvorani kopališča v Laškem s tem

dnevnim redom:

1. Poročilo predsednika.
2. Poročilo tajnika.
3. Računski zaključek za leto 1931 in poročilo pregledovalcev računov.
4. Proračun in določitev zvezne doklade za leto 1932.
5. Preosnovanje Zveze po § 363 obrtnega zakona.
6. Poročilo o socialnem zavarovanju po § 384. obrt. zakonika, — o zadruginstvu, — o tujskem prometu in lesni trgovini.
7. Resolucije.

V primeru nesklepnosti ob napovedani uri se vrši po čl. 10 zveznih pravil eno uro pozneje ravnotam z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki sklepa veljavno ne glede na število navzočih delegatov. Vsak delegat se mora v zveznem obč. zboru izkazati s poverilnico, ki mu jo izda uprava združenja.

V soboto, dne 17. septembra t. l. ob 4. uri popoldne se bo vršila v dvorani kopališča v Laškem predkonferenca zveznih delegatov, ki bo razpravljala o predloženih združenjih. Zveza pozivlja vse delegate, da se zanesljivo udeležijo predkonference in že na predkonferenci iznesejo vse one težnje in zahteve, za katere žele, da se o njih razpravlja in da jih Zveza upošteva.

Zveza trgovskih gremijev za Slovenijo v Ljubljani.

Minister Mohorič o solunskem velesejmu

Grški list »Elefteron Vima« objavlja članek, ki ga je ob priliki otvoritve VII. mednarodnega velesejma v Solunu napisal trgovski minister Mohorič. V tem članku pravi minister Mohorič med drugim, da je Jugoslavija vedno delala na to, da pride do čim ožjih gospodarskih zvez z Grško, s katero veže Jugoslavijo v stoletnih preizkušnih prijateljstvu. Z naravnim zakonom sta oba naroda navezana eden na drugega in v resnici je vladalo med njima tudi vedno prijateljstvo. V vseh kritičnih časih sta se grški in jugoslovanski narod našla vedno rame ob rame. Jugoslavija se vedno zanima za vsako novo in uspešno prireditve Grčije. Ena takšnih prireditev je tudi solunski velesejem, ki ga Jugoslavija iskreno pozdravlja, ker je bil že davno potreben. Solunski velesejem nudi Jugoslaviji priliko, da se seznani s proizvodi Grčije, prav tako pa omogoča jugoslovanskemu gospodarstvu, da pokaže svoje proizvode Grški in da jih propagira po grških trgih.

Koncem svojega članka izraža minister Mohorič svoje veselje, da so bila ugodno zaključena grško-jugoslovanska trgovinska pogajanja. Novi trgovinski sporazum bo v kratkem podpisan in minister Mohorič upa, da bodo z njim dobili grško-jugoslovanski trgovinski odnosi nov polet.

STATISTIKA KONKURZOV IN PRISILNIH PORAVNAV

Po poročilu trgovskega ministrstva je bilo v avgustu v Jugoslaviji 37 konkurzov in 96 prisilnih poravnjav izven konkurza. V posameznih banovinah je bilo konkurzov in prisilnih poravnjav (prva številka za konkurze, druga za prisilne poravnave izven konkurza): vardarska 8, 4; dravska 6, 28; drinska 4, 5; donavska 9, 11; zetska 2, 5; primorska 1, 6; savska 3, 17; vrbaska 0, 9; moravska 3, 0 in mesto Beograd 0, 11.

Minister Mohorič o nemški odpovedi trgovinske pogodbe

Uredniku »Politike« je trgovski minister Mohorič dal to izjavo o nemški odpovedi trgovinske pogodbe z Jugoslavijo:

»Pogodba z Nemčijo je bila sklenjena dne 6. oktobra leta 1927 in je stopila v veljavo dne 20. decembra l. 1927. Imela je značaj kratkoročne pogodbe. Sklenjena je bila na dve leti in je torej prenehala leta 1929. Ker pa ni bila pogodba odpovedana ne z ene in ne z druge strani, se je njena veljava molče podaljšala. Ze takrat, ko so se vršila pogajanja v Nemčiji, se je čutilo močno gibanje, da se zaščiti agrarna proizvodnja z visokimi, dejansko že prohibitivnimi zaščitnimi carinami, ki so že tedaj v izdatni meri otežkočevale pogajanja. Od tistega časa pa do danes je Nemčija izdala v svrhu večje zaščite svojega kmetijstva vrsto ukrepov, s katerimi je bil naš izvoz v Nemčijo prav občutno zadet.

Ker pa so nekatere uvozne carine na kmetijske pridelke po pogodbi z nami vezane, ni mogla Nemčija povišati carinskih postavk, dokler je bila v veljavi dosedanja trgovinska pogodba. Zlasti je bila Nemčija zainteresirana na tem, da poviša uvozno carino na jajca, ki je bila pogodbeno z Jugoslavijo določena na 5 mark za 100 kg. Da bi mogla to povišenje izvesti, je Nemčija morala odpovedati pogodbo, ker so bila njena prizadevanja za sporazumno spremembo te carine brezuspešna.

Po odpovedi bo naša vlada v najkrajšem času pričela pogajanja za sklenitev nove

pogodbe in v ta namen je bil že koncem prejšnjega leta sondiran teren od naših pogodbenikov v Berlinu in tudi že določena načela in okvir, v katerem se bodo vršila pogajanja.

Odpoved pogodbe ni prišla nepričakovano in zato ne pomeni nobenega iznenadenja.

Naša trgovinska bilanca z Nemčijo je bila stalno pasivna. Nemčija zavzema v naši uvozni trgovini prvo mesto s 19-28 odstotki, dočim se v izvozni trgovini nahaja na četrtem mestu z 11-31 odstotki.

Volumen našega blagovnega prometa je v zadnjih letih rapidno padal in kaže to sliko: naš izvoz v Nemčijo je znašal leta 1930 790.726.000 Din, leta 1931 543.305.000, v prvi polovici letošnjega leta pa samo 136.987.450 dinarjev. Naš uvoz iz Nemčije pa je znašal leta 1930 1.221.420.000 Din, leta 1931 925.408.000 in v prvi polovici leta 1932 260.779.743 dinarjev.

Potemtakem znaša deficit naše trgovine z Nemčijo leta 1930 431 milijonov, leta 1931 382.000.000 in v prvi polovici letošnjega leta 124.000.000 Din.

Kakor dokazujejo te številke je bil letos uvoz skoraj dvakrat večji ko pa izvoz.

Naloga naših pogajanj z Nemčijo bo zato v prvi vrsti ta, da se po možnosti popravi naša trgovinska bilanca, kar bi se moglo doseči s preferenčnimi carinami in odgovarjajočim uvoznim kontingentom za glavne pridelke naše kmetijske proizvodnje.

Uspeh dunajske lesne konference

Po poročilih z Dunaja so se delegati posameznih srednje-evropskih držav zjedini v vprašanju ustanovitve skupne organizacije in omejitve izvoza mehkega lesa z ozirom na potrebe mednarodnega trga. O poteku konference je bil izdan ta komunikat:

»V smislu sklepov mednarodne junjske lesne konference na Dunaju so se nadaljevala pogajanja med delegacijami teh

držav: Avstrije, Poljske, Češkoslovaške, Jugoslavije in Rumunije. Letonska delegacija je opravičila svojo odsotnost in izjavila, da bo sodelovala pri konsolidaciji lesnega trga. Pogajanja potekajo ugodno in njih cilj je ustanovitev skupne organizacije v svrhu ureditve raznih vprašanj na lesnem trgu. Vse druge države morejo takoj pristopiti k tej organizaciji, kakor hitro zažele.

Vse kaže na to, da bo po razčiščenju posameznih načelnih vprašanj prišlo do zaželjenega sodelovanja med prej omenjenimi državami.

Kakšne koristi bi nam dala elektrifikacija države

Na to vprašanje odgovarja v »Pravdic Milivoje Savić ter pravi med drugim:

Če bi bila izvedena elektrifikacija države, potem bi bila prva posledica elektrifikacije ta, da nam ne bi bil potreben potrošnik za razsvetljavo in v mnogo manjši meri bi tudi potrebovali bencin in druge derivate nafte. Uvoz nafte bi postal mnogo manjši in naša plačilna bilanca bi se že s tem zboljšala letno za 80 milijonov. Če bi pa bila povsodi na razpolago cenena električna struja, potem bi tudi vse naše fabrike mnogo manj potrebovale kuriv za pogon strojev in na ta način bi zopet prihranili nadaljnih 70 milijonov Din. Samo naša plačilna bilanca bi elektrifikacija države takoj zboljšala na leto za 150 milijonov Din. Največjega pomena pa je tudi to, da so baš v pasivnih krajih reke z največjo vodno silo. Krka, Cetinja, Trebišnica, Zeta, Tara, Drina in druge reke, od katerih bi mogla vsaka dati sto tisoč in tudi več konjskih sil. Ker pa je v teh krajih, zlasti v Bosni silno mnogo premoga, bi se mogle vse te vodne elektrarne zvezati s kalorificnimi, da bi bil zagotovljen nemoten obrat na te elektrarne priključenih fabrik tudi za časa največje suše.

Vse naše kmetijstvo bi silno napredovalo, če bi mogel vsak kmetovalec za svoje gospodarstvo uporabljati električno pogonsko silo. Poleg tega bi se mogla domača obrt na vasi razviti še tedaj, ko bi bil v vsaki vasi na razpolago električni tok. Vodna sila je najcenejša in ker je na vasi tudi delovna sila poceni, bi nastale po vseh mnogih fabrike in pasivni kraji bi dobili zaslužka. Sploh bi elektrifikacija dvignila vse naše gospodarstvo in omogočila bolj intenzivno izkoriščanje naravnih zakladov naše zemlje.

Vsled tega predlaga Milivoje Savić, da se na vse načine pospešuje elektrifikacija države. K njej bi bilo po njegovem mnenju treba pritegniti tudi zaseben kapital in ne samo javen. Sploh naj bi se dovoljevale elektrarne vsakomur, kdor bi dal cennejši tok in zato je g. Savić odločno proti temu, da bi imele občine kakšne predprave. Iz čisto gospodarskega stališča ni oporekati stališču g. Savića, vprašanje pa je, kako bi potem mogle občine zadostiti vsem svojim vedno večjim nalagam. Mnogo mest dohodkov od elektrarn sploh ne more več pogrešati, razven seveda, če bi država zmanjšala dolžnosti občin (policija) ali pa jim preskrbela novih virov dohodkov.

Obiščite automatični bulet DAJ-DAM

Finančni in gospodarski položaj Avstrije

V mesečnem poročilu avstrijskega Zavoda za konjunktorno raziskovanje se ugotavlja, da na najvažnejših svetovnih trgih v zadnjih mesecih nastali preobrat v razpoloženju zaenkrat še nikakor ne opravičuje optimizma o bodočem razvoju avstrijskega gospodarstva. Tudi če bi bilo okrepljenje svetovnega gospodarstva trajno, za kar ni še nobenega trdnega dokaza, so ovire, ki se stavijo zboljšanju avstrijskega gospodarstva, še tako zelo velike, da se more v najboljšem slučaju le olajšati njih odstranitev in preprečiti nadaljnje poslabšanje njenega gospodarskega položaja.

Pogoji za bistveno zboljšanje v Avstriji, ki bi se morali ustvariti v prvi vrsti v Avstriji sami, še nikakor niso podani. Zlasti na polju vrednotne in trgovinske politike so potrebne odločilne spremembe, preden se more upati na resnično zboljšanje. V prvem oziru se ugotavlja v zadnjem času odločno zboljšanje, v zunanji tr-

govini pa težkoče še rastejo. Lausamski dogovor je odstranil sicer vsaj en moment politične negotovosti, a ne sme se pozabiti, da je podan v tem šele eden od pogojev za dosego posojila, dalje da se bo ob ugodnih pogojih posojilo izplačalo šele v pozni jeseni, in slednjič, da bo premanjavanje v tem samo trenutna težkoča, da pa nikakor še ni ustvarjena podlaga za bistveno zboljšanje splošnega gospodarskega položaja.

Od pričetka leta trajajoč proces zmanjšanja obtoka bankovcev se nadaljuje, in obtok ni padel samo pod istodobni obtok preteklega leta, temveč tudi pod istodobni obtok leta 1930. V obtoku se nahajajoči

bankovci se glasijo na manjše zneske kot prej, iz česar se more sklepati, da je doma nakopičen denar zopet pričel krožiti. Zlasti je padlo število tisočšilinskih bankovcev: na koncu lanskega junija jih je krožilo 168.610, na koncu letošnjega junija pa samo še 49.494. Seveda se je obenem tudi v drugih državah, ki so obdržale zlato valuto, obtok bankovcev zelo skrčil in je nastopilo razmerno znižanje cen; zato bi bilo v dosegu vpostavitve ravnovesja med avstrijsko vrednoto in drugimi vrednotami napram zakoniti pariteti šilinga potrebno še precejšnje nadaljnje zmanjšanje obtoka bankovcev.

TEDEN LJUBLJANSKI BORZI

Posrebno poročilo trgovskega lista

Devizno tržišče

Tendenca čvrsta.

Promet Din 525.704.39.

Prošli teden je zaključil skoro z istotolikim skupnim deviznim prometom, kakor predzadnji teden (ca. 545 tisoč dinarjev), to pa le zbog nekoliko večje privatne ponudbe na torkovem in sredinem borznem sestanku. Kajti od ponedeljka (5. t. m.) dalje je intervenirala Narodna banka v znatno manjšem obsegu in dodeljevala dnevno samo za približno 40 tisoč dinarjev deviznega blaga. V celem je bilo tekom pretečenega tedna vsled posredovanja Narodne banke nabavljeno deviz za 200 tisoč dinarjev, in sicer največ Berlina za 93 tisoč Din, Londona za 40 tisoč Din, Curiha za 32 tisoč Din, New Yorka za 21 tisoč Din in Pariza za 14 tisoč Din.

Nasprotno je bilo vsled privatne ponudbe zaključeno največ Bruslja (za 151 tisoč Din), dokaj manjše Trsta (za 59 tisoč dinarjev), Pariza (za 48 tisoč Din), New Yorka (za 31 tisoč Din) in Curiha (za 23 tisoč Din). Poleg tega je bila v privatnem blagu zaključena še malenkost Berlina in Londona.

Dnevni devizni promet se je gibal med 40 in 190 tisoč Din kot je razvidno iz sledečih prometnih števil:

5. septembra	Din 73.164-63	Pariz
6. septembra	Din 184.074-66	Trst
7. septembra	Din 188.617-81	Bruselj
8. septembra	Din 39.918-10	Berlin
9. septembra	Din 39.929-19	Curih

V primeri s prometom predzadnjega tedna (številke v oklepajih) je razvrstitev — v pogledu skupnega v poedinih devizah tekom minolega tedna doseženega prometa — ta-le: (vse v tisočih dinarjev) Bruselj 151 (0), Berlin 103 (157), Pariz 62 (65), Trst 59 (83), Curih 55 (89), New York 52 (70), London 44 (77) in slednjič Amsterdam 0 (4).

Tendenca tečajev vseh na tukajšnji borzi beleženih deviz je bila čvrsta razen Curiha, ki je bil na borznih sestankih minolega tedna trgovan na dosednji bazi 1108-35 za denar in 1113-85 za blago.

Čvrsta tečajna tendenca je trajala — že od petka (2. t. m.) predzadnjega tedna — skozi ves pretečeni teden kot je razvidno iz primerjanja notic poedinih deviz na sledeče borzne dneve (prva notica je denarni tečaj, druga notica je blagovni tečaj):

Devize 1932	2. sept.	5. sept.	9. sept.
Amsterdam	2301-51	2303-18	2305-13
	2312-87	2314-54	2316-49
Berlin	1357-91	1358-73	1361-25
	1368-71	1370-13	1372-05
Bruselj	793-29	794-13	795-52
	797-23	798-07	799-46
London	193-14	199-19	199-75
	199-74	200-79	201-35
New York	5699-92	5711-03	5722-14
	5728-18	5739-29	5750-40
Pariz	224-32	224-71	224-93
	225-44	225-83	226-05
Praga	168-90	169-34	169-79
	169-76	170-20	170-65
Trst	292-79	293-57	294-24
	295-19	295-97	296-61

Tečajna razlika (hausse!)	totalna		
	od 2.—5. sept.	od 5.—9. sept.	(od 2.—9. sept.)
	izražena v poenih:		
Amsterdam	1-67	1-95	3-62
Berlin	0-82	2-52	3-34
Bruselj	0-84	1-39	2-23
London	1-05	0-56	1-61
New York	11-11	11-11	22-22
Pariz	0-39	0-22	0-61
Praga	0-44	0-45	0-89
Trst	0-78	0-67	1-45

Devizi Budimpešta in Dunaj še vedno nista beležili. Notic ostalih deviz ni bilo.

Efektno tržišče

Tendenca stalno mlačna.

Tudi v pretečenem tednu so ostale notice industrijskih papirjev brez vsakih izprememb.

Ponudba v 2% drž. renti za vojno škodo je beležila Din 195.— izvzemši petka (9. t. m.), ko je bil nuden ta papir za nekaj višje, t. j. Din 197.

Ravnotako je ostal Blair brez prometa, dočim je beležila ponudba za 7% posojilo na vseh borznih sestankih Din 42.—, a za 8% dne 5. septembra Din 45-50, 6. in 9. t. m. Din 45.—, vmesno pa Din 44.—.

Edini zaključek beležijo dne 6. t. m. delnice Narodne banke, in sicer po 4100 Din.

Tečaj 14. septembra 1932.	Povpraševanje Din	Ponudbe Din
DEVIZE:		
Amsterdam 100 h. gold.	2306-51	2317-87
Berlin 100 M	1362-64	1373-44
Bruselj 100 belg.	795-52	799-46
Budimpešta 100 pengő	—	—
Curih 100 fr.	1108-35	1113-85
London 1 funt	199-69	201-29
Newyork 100 dol. kabel	—	—
Newyork 100 dolarjev	5717-97	5746-23
Pariz 100 fr.	224-96	226-08
Praga 100 kron	169-79	170-65
Stockholm 100 šved. kr	—	—
Trst 100 lir	294-13	296-53

Trgovinski provizorij med Avstrijo in Ogrsko

Dne 15. julija je potekla trgovinska pogodba med Avstrijo in Ogrsko; podaljšana je bila potem do 19. avgusta in tri dni nato na novo za šest tednov do 2. okt. t. l. Zadnji dogovor obsega glede ogrskega izvoza v Avstrijo v splošnem iste kontingente in skoraj iste blagovne vrste ko prej, torej v prvi vrsti pšenično moko, melone, grozdje in drugo sadje, čebulo in česen, tomate, kumare, sočivje, perotnino, ribe, klavno živino, prašiče, teleta, salamo, poleg tega nekaj specialnih predmetov ogrske industrije. Nasprotno se je pa seznam avstrijskega izvoznega blaga v Ogrsko izdatno razširil; med najvažnejšimi in istotako kontingentiranimi predmeti sta janski in stavbni les, lesovina, celuloza, razne vrste lepenke in papirja, nekaj papirnega blaga, tekstilije, blago iz usnja in kavčuka,

Naš prvi domači izdelek!

linolej, steklo, električni industrijski predmeti, vozila itd.

Skupnost v pošteve prihajajočih eksportnih predmetov Avstrije v Ogrsko bo znašala približno 8 mil. šilingov, obratno iz Ogrske v Avstrijo 11 milijonov, torej bo razmerje 8 : 11. Del ogrskega plusa bo najbrž izenačen še po dodelitvah pengőjev ogrskih državljanov za obisk avstrijskih letovišč in kopalnišč in bo prišel v dobro avstrijskemu tujskemu prometu.

Kupci morajo zaprositi za uvozno dovoljenje. Za obojestransko blagovno izmenjavo veljajo določbe prejšnje avstrijsko-ogrške trgovinske pogodbe. Pogajanja za sklep definitivne trgovinske pogodbe trajajo naprej.

V Avstriji je nastalo mnogo pomislekov, če bo mogla doseči dodeljene ji kontingente, dočim so prepričani, da bodo ogrski izvozni kontingenti dosegli določeno višino.

Na največje težkoče je zadel v Avstriji razdelitev importnih poljedelskih kontingentov. Razdelili so jih med one importerje, ki so se že lani bavili z importom enakih predmetov. Za importne potrebe zveznih dežel so pri vsaki blagovni vrsti rezervirali določene množine, ki so razdeljene v sporazumu z dunajsko trgovsko zbornico. Importni kontingenti se določijo vselej za 14 dni, torej trikrat. Če kakšna importna tvrdka svojega, njej določenega kontingenta ne izrablji, se ji pri prihodnji razdelitvi ne dodeli več.

Avstrijski trgovci s provizorijem niso zadovoljni in želijo, da se provizorij kolikor mogoče kmalu nadomesti z definitivno trgovinsko pogodbo.

Pobiranje davka na poslovni promet

Davčni oddelek finančnega ministrstva je v svrhu enotnega postopanja podal to pojasnilo o pobiranju davka na poslovni promet.

1. Osebe, katerih brutto promet na leto presega 500.000 Din in se ta promet na naša deloma na predmete, ki so podvrženi skupnemu davku na poslovni promet, deloma pa na predmete, podvržene splošnemu davku na poslovni promet morajo voditi eno knjigo o izvršenem prometu za vse predmete obeh vrst davka.

2. Te osebe morajo plačati tudi splošni davek na poslovni promet po odredbah, ki veljajo za skupni davek na poslovni promet, v mesečnih in letnih prijavah pa morajo posebej označiti predmete, ki so podvrženi 2 odstotnemu splošnemu davku na poslovni promet.

3. Odmera splošnega davka na poslovni promet se mora v teh primerih prav tako izvršiti po odredbah zakona o skupnem davku na poslovni promet.

Dr. Pirčeva sladna kava

je prvovrsten domač izdelek, s katerim pripravite zdravo, izdatno, redilno in ceneno pijačo za Vas in Vaše otroke.

Dr. Pirčeva sladna kava je prav prijetnega okusa in jo pijo odrasli kot otroci z užitkom.

Gospodje trgovci! Ponudite Dr. Pirčevo sladno kavo Vašim odjemalcem!

